

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Lagerbring, Sven FRA: Langebek, Jacob (1756-03-21)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Lagerbring, Sven FRA: Langebek, Jacob (1756-03-21)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSKKE BOGHANDEL., s. 237. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000115.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

21. Marts 1756.

TIL SVEN BRING ¹.

— — Hvad Krembres Saga angaar ², da kan ieg ikke negte, at ieg holder den i Henseende til baade Indhold og Omstændigheder saa fordægtig, at ieg strax vilde forklare den for en nydigtet Fabel og et Slags offentlig Bedrageri, hvorpaa denne hos visse Antiquitetsmagere ikke er den første Prøve. Af raisonnable lærde Mænd baade i Sverige og her har ieg hørt alt for meget om den Sag. Iblandt den Mængde af gamle Sager, som vi endnu, fornemlig ved vor berømmelige Arnæ Magnæi Forsorg, har tilovers, findes intet Spor af nogen Krembres Saga. Ei heller har vore her nuværende Islændere hørt noget om saadan Historie, men troe det samme som ieg, at den er ny og opspunden i nogen deres Hierne, som tilforn har været saa forgabet i deres Fæderneland, at de fleste gamle Nationers Oprindelse derfra skulde udledes. Og hvo veed, om ikke piecen med Flid er digtet for at drille de gammelmodige Antiquarier, og kan staae i Classe med den bekiendte Berserks Tanker &c. Men derom tør ieg intet dømme, saa længe ieg ikke selv har læset dens Indhold. At Niels Dahl har været i Kiøbenhavn, vil ieg saa meget mindre tvivle om, siden han paa sidste Siden af sit Skrift de meritis Islandorum ³ melder om sin Samtale med Arnas Magnusson. Men ieg maa gjøre disse Spørgsmaal: Naar skulde Dahl have Tilfælde at s. 238gjøre sin Oversættelse? Hvor skulde en saa curieux Mand være saa uforsigtig at lade en saa rar og unique Original gaae til Søes, og selv føre en Copie eller Oversættelse med sig til Lands ¹? Og hvad skulde vel bevæget ham til at ikke i egne eller andre Skrifter gjøre en saa behagelig decouvert bekiendt for publicum, dersom Sagen havde hængt rigtig tilsammen? Aldrig kan ieg indbilde mig, at Hs. Excellence Grev Bonde ², meget mindre Hr. Professoren eller nogen anden lærd og uvildig Mand, har kunnet holde denne for en sand og gammel Historie. Ieg vil end sætte, at piecen kunde være skreven paa Islandsk, ja ogsaa noget gammel, den kunde dog ikke let blive andet end enten en Roman eller Compilation af romerske Skribenter, af hvilke begge Slags der endnu findes mangfoldige, som Islænderne forud under deres lange Vintere har roet sig med at sammenskrive, og som vi intet stort agte uden for det gamle Sprogs Skyld. Islænderne ere alt for nyt et Folk til at skrive noget paalideligt om saa gamle Tidens Bedrifter, og, at de skulde havt nogen coævum Skribent at følge, som nu ikke mere er bekiendt, er svart at troe. Det skulde være helt underligt, om denne Saga har været til paa islandsk Sprog, at da ingen af de lærde Islændere, som baade i forige og dette Seculo har corresponderet med vore kiøbenhavnske Lærde, skulde have vidst eller meldet noget om et saa interessant Stykke i den nordiske Historie. s. 239 Havde Torfæus, som besad saa stor Kundskab om sit Fædernelands Skrifter, vidst noget af denne Saga, da havde han sikkert meldt det i sin Histor. Norweg., hvor han taler om Cimbrerne og de gamle nordiske Folk. For Rudbek havde det været en stor Lykke, om denne piece i hans Tid var kommen frem for Dagen; hans Kim havde derved faaet en god Stytte under sig ¹. Ieg kan heller aldrig troe, at nogen Islænder her i Kiøbenhavn kan have overladt slig en piece til nogen Fremmed i den Tid, da Arnas levede, kiendte og examinerede alle sine hidkommende Landsmænd, var deres store Patron, gjorde sig saa megen Møde for at samle hvert gammelt Blad, og betalede det dyrere end nogen anden. Af saadanne lærde Skibbrud, som ved Gotland har opsluget Originalen af Krembre Saga, har der vel været flere i Verden. Man holder adskillige lærde incendia mistænkelige. Med alt det ønskede ieg dog ved Hr. Professorens Hielp at faae en Gienpart af denne Saga, paa det man nærmere kunde prøve den, fastsætte dens Værdie, og saaledes forekomme en eller anden Slumpeskytte, som i Fremtiden maatte falde paa at udgive den, bedrage Verden dermed, og beskæmme sig selv. Dette er for det første mit Omdømme om oftnævnte Krembres Saga, hvorudi ieg har været noget vidtløftig. Men ieg forbeholder mig baade ved Efterforskning og Correspondence at gjøre mig videre underrettet om Sagens Sammenhæng. Det skulde ingen være mere kiært end mig, naar noget ubekiendt og autentique Monument bliver opdaget til Lys i vor Nordens Historie. Men fra saa gamle Tider tør vi nu vel neppe vente noget Nyt. — —

I Langebekiana, S. 331 ff. er tilføjet en Betænkning af Islænderen Jon Mortensen „om Navnet Krembre Saga“.